လက်နှစ်ဖက်ပြတ်
အလွတ်စုံထောက်

လင်းယုန်မောင်မောင်

ဂျေအားမီးကိုယ်တိုင် ပုံစံ ရေးဆွဲ ဆောက်လုပ်ထားသော
အိမ်နောက်ဖေးမှ ရေတံခွန်

လက်နှစ်ဖက်ပြတ် အလွတ်စုံထောက် ဂျေအားမီး၏
ခမ်းနားကြီးကျယ်သော နေအိမ်

ကမ္ဘာကျော် ရုပ်ရှင်မင်းသား၊ မာလွန်ဘရန်ဒို၏သား ပြန်ပေးဆွဲမှုတွင် တရားခံများကို လက်ရဖမ်းဆီးခဲ့သော ဂျေဘားဟီးအား မင်းသားကြီးက လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်နေစဉ်။

သံစိတ်ကိရိယာကို သံကြိုးမဲကြိုး ထိုး၍ လေ့ကျင့်နေသော လက်နှိပ်ဝက်မြင်း
အလွတ်စုံထောက် ဂျေဘားဟီး။

ကျော့အားဇီသည် လက်နှစ်ဖက်စလုံး ပြတ်နေသော်လည်း သံချိတ်ကြီးများ
တပ်ထားသည့် လက်အတုများဖြင့် မော်တော်ကားများကို
ကျွင်လည်စွာ မောင်းနှင်နိုင်၏။

ကျော့အားဇီး၏ အိမ်နောက်ဘေးမှ တိရစ္ဆာန်ဥယျာဉ်တွင် တွေ့မြင်ကြရသော
မြင်းကျားတစ်ကောင်။

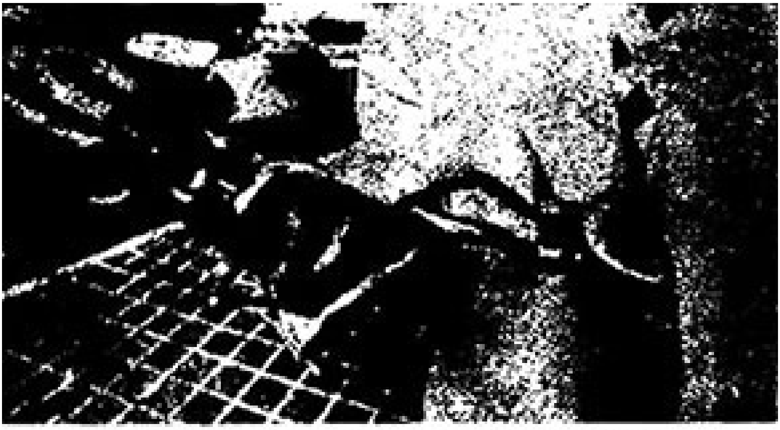

သံနှိပ်ကြိုးများ တပ်ထားသည့် လက်ကောက်ဝတ်တွင် လျှို့ကွက်
တပ်ဆင်ထားသည့် ဓာသမ ၂၂ သေနတ်ကလေး
(မျှော်စင် အပေါ်ကလေးကို မြင်နိုင်သည်)။

တစ်ရပ်တစ်ကျေး ခရီးဝေး မှုခင်းများကို လိုက်လံ စုစမ်းရာ၌
ကျေးဘသီးကိုယ်ပိုင် မောင်းနှင် အသုံးပြုသည့် ရဟတ်ယာဉ်ကို
ဤသို့ တွေ့ရစဉ်။

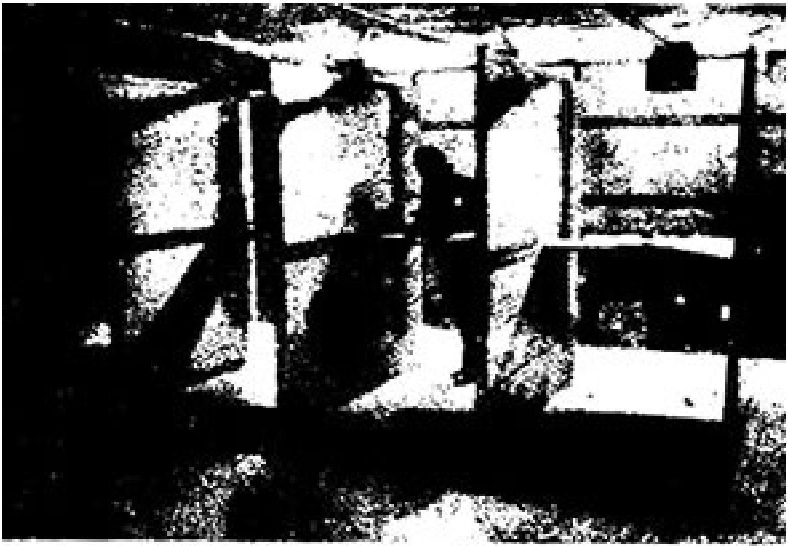

လက်နှစ်ဖက်ပြတ် အလွတ်စုံထောက် ဂျေအားဗီးသည် နေ့စဉ်
တစ်နေ့လျှင် တစ်နာရီတိတိ ဤသို့ သေနတ်ပစ် လေ့ကျင့်ခဲ့၏။

သေနတ်ပစ် လေ့ကျင့်သည့် ခန်းမကြီးထဲတွင် ရှိနေသော
ကိုက် ယောက် ပစ်ကွင်းများကို စစ်ဆေး ကြည့်ရှုနေသော ဂျေအားဗီး။

ကာရာတေးဝတ်စုံဖြင့် နေဝင့် အကြိမ်ပေါင်း ၁၀၀၀ တိတိ
ဒိုင်ဗင်ထိုး လေ့ကျင့်နေသော လက်နှစ်ဖက်ဖြတ် အလွတ်စုံတောက်။

ဂျော့အာဆီ၏ ဇနီးဒေါက်တာလေး လင်ဒါနှင့် သူတို့အိမ်တွင် မွေးထားသော
အမေရိကန် မြွေသိုင်ကြီး။

" လက်နှစ်ဖက်ပြတ် အလွတ်စုံထောက် " ဂျေအားစီသည်
သူ စုဝင်း ထောက်လှမ်းခဲ့သည့် အမှုများနှင့် ပတ်သက်သော လက်နက်များကို
ကြည့်ရှု လေ့လာနေစဉ်။

ကိုယ်ပိုင်ဝတ်စုံပေါင်း ခုနစ်ရာကျော် အနက်မှ တစ်နေ့တာ ဝတ်ဆင်ရန် စိတ်ကြိုက်
ရွေးချယ်နေသော အလွတ်စုံယောက် ဂျေအားပီ။

မှုခင်းများကို ထောက်လှမ်းရာ၌ ဂျေးအာဗီသည် သူ၏ ဇိမ်ခံကားကြီး၊
နောက်ပိုင်းမှနေ၍ အဖွဲ့ဝင် စုံထောက်များအား လိုအပ်သည်များကို
ဤသို့ ညွှန်ကြားလေ့ရှိ၏။

ဟိုတယ် ဧည့်ခန်းဆောင် တစ်ခု ပမာ ပြင်ဆင် မွမ်းမံထားသော
ဂျေးအာဗီ၏ အိမ်မှ ဧည့်ခန်းဆောင်။

မြန်မာပြန်သူ၏ အမှာ

လွန်ခဲ့သော ဆယ်နှစ်ကျော်ခန့်က ရန်ကုန်မြို့အပါအဝင် မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝန်းလုံးရှိ မြို့ကြီးများ တွင် ရုံတင်ပြသသွားခဲ့သော The New One armed Sword man အမည်ရှိ "လက်တစ်ဖက်ပြတ်ဓားသမား" ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားကို ကောင်းစွာ မှတ်မိကြပါလိမ့်မည်။ ယင်းဇာတ်ကားမှာ ဇာတ်လမ်းဇာတ်ကွက် အချိတ်အဆက်ကောင်းမွန်၍ ရိုက်ကွင်းရိုက်ကွက် ခမ်းနားဆန်းပြားလှသည့်ပြင် Action ခေါ် လှုပ်ရှားမှုကို အထူးအသားပေး ရိုက်ကူးထားသည့်အလျောက် ရုပ်ရှင်ဝါသနာအိုးများ ၏ ကျိတ်ကျိတ်တိုးအားပေးခြင်းခံရ၍ ဝင်ငွေ သောက်သောက်လဲ ရရှိသည် မှာ လူတိုင်းအသိပင် ဖြစ်ပါသည် ။

သို့သော် ထိုဇာတ်ကားမှာ ထိုမျှလောက် အောင်မြင်ကျော်ကြား၍ ဝင်ငွေအမြောက်အမြား ရရှိခဲ့သော်လည်း ဂန္ထဝင်မြောက် ရုပ်ရှင်ကားတစ်ကား မဟုတ်ဘဲ ယုတ္တိမတန် ဒဏ္ဍာရီဆန်သည့် အများကြိုက်ရုပ်ရှင်ကားတစ်ကားသာ ဖြစ်သည် ဟူ၍ ရုပ်ရှင်အကဲဖြတ်သမားများ နှင့် အဆင့်အတန်းမြင့်သော ရုပ်ရှင်ကြည့်ပရိသတ်များက ဝေဖန်ခဲ့ကြပါသည် ။ အထူးသဖြင့် ရဒ္ဓရသ ခေါ် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုများ နှင့် ယုတ္တိမဲ့၍ မဖြစ်နိုင်သည့်ပြကွက်များကို အသားပေးကာ ကင်မရာလှည့်စားမှုများ ဖြင့် ပရိသတ်အား ဖမ်းစားဆွဲဆောင်သည့် ဇာတ်ကားဟူ၍

ဆိုကြပါသည် ။ သို့ဆိုရလောက်အောင်လည်း ယင်းဇာတ်ကားထဲတွင် လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို အပိုင်းပိုင်းပြတ်အောင် ခုတ်ထစ်သတ်ဖြတ်သည့် ရက်စက်လွန်းလှသော ပြကွင်းပြကွက်များ ၊ လက်တစ်ဖက်ပြတ်နေသည့် ဇာတ်လိုက်က ရန်သူတပ်သား တစ်ရာနှစ်ရာခန့်ကို တိုက်ပွဲတစ်ပွဲတည်း တစ်နေရာတည်းတွင် ဓားတစ်လက်တည်းဖြင့် တစ်ယောက်မကျန် အတုံးအရုံး ကျဆုံးအောင် ထိုးခုတ်သုတ်သင်သည့် ဓားရေးပြခန်းများမှာ လုံးဝယုတ္တိမရှိဘဲ ဖြစ်နေပါသည် ။

မှန်ပါသည် ။ အဆိုပါ ရုပ်ရှင်ကားထဲမှ "လက်တစ်ဖက်ပြတ် ဓားသမား" မှာ အမှန်တကယ် ရှိခဲ့သည် မဟုတ်ဘဲ ဟောင်ကောင် "ရှောဘရားသား" ကုမ္ပဏီမှ ဇာတ်ညွှန်းရေးဆရာများ နှင့် ဒါရိုက်တာများက ဖန်တီးရိုက်ကူးတင်ဆက်လိုက်သည့် တရုတ်ရှေးဟောင်း ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်ထဲမှ သူရဲကောင်းတစ်ဦး၏ စိတ်ကူးယဉ် ဇာတ်လမ်းဇာတ်ကွက်များ သာ ဖြစ်ပါသည် ။

သို့သော် ယခုချစ်စွာသော စာဖတ်သူ၏ လက်ထဲသို့ ရောက်ရှိနေသည့် "လက်နှစ်ဖက်ပြတ် အလွတ်စုံထောက်" မှာ ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်ထဲမှ ဇာတ်လိုက်ဇာတ်ကောင်တစ်ဦး မဟုတ်ဘဲ ယခု မျက်မှောက်ခေတ် ၂၀ ရာစုတွင် ယနေ့တိုင်အောင် အသက်ထင်ရှား ရှိနေသေးသော Jay J.Armes အမည်ရှိ အလွတ်စုံထောက် (Investigator) တစ်ဦး၏ တကယ့်ဖြစ်ရပ်၊ တကယ့်ထုပ္ပက်၊ တကယ့်ဇာတ်လမ်းပင် ဖြစ်ပါသည် ။

ဤတွင် "လက်နှစ်ဖက်ပြတ် အလွတ်စုံထောက်" အမည်ရှိသော ဤမြန်မာပြန်စာအုပ် ဖြစ်ပေါ်လာပုံကို အကျဉ်းချုံး၍ ဖော်ပြပါရစေ။

ကျွန်တော်သည် ၁၉၈၂ ခုနှင့် ၈၃ ခုနှစ်ဆန်းစက ယာယီခရီး အလွန်များ ခဲ့ပါသည် ။ ထိုရက်ပိုင်း လပိုင်းများ အတွင်းက "စုံထောက်ဆရာဂျန် (၁)နှင့် (၂)" စာအုပ်များ ရေးသားပြုစုရန် (သိန္နီ၊ ကွတ်ခိုင်မြို့များ အပါအဝင်) လားရှိုးမြို့သို့လည်း သွားရောက်ခဲ့ပါသည် ။ တစ်ဖန် ၈၂ ခု စာဆိုတော်အထိမ်းအမှတ် စာပေဟောပြောပွဲများ အတွက် မြန်မာနိုင်ငံမြောက်ပိုင်း၊ ကသာ၊ အင်းတော်၊ ကောလင်း၊ ပင်လည်ဘူး စသောမြို့များ နှင့် မြန်မာနိုင်ငံတောင်ဘက် အစွန်အဖျားမှ ကော့သောင်းမြို့သို့လည်း ကြိုတောင့်ကြိုခဲ ရောက်ခဲ့ပါသေးသည် ။ ဤမျှ ခရီးယာယီများ လှသည့်အကြားမှ ၈၂ ခု၊ ဩဂုတ်အတွင်းက မန္တလေးသို့ တကူးတကန့် သွားရောက်၍ ခင်မင်လေးစားအုပ်သော လူထုဦးလှ၏ ဈာပနကို လိုက်ပါပို့ဆောင်ခဲ့သည့်ပြင် မရောက်တာကြာပြီဖြစ်သော ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားရင်ပြင်ပေါ်သို့ ဒီဇင်ဘာလအတွင်း အပြေးအလွှားတက်ဖြစ်အောင် တက်လိုက်ပါသေးသည် ။

မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နံတလျား ထိုရွှေ့ထိုမျှ ခရီးယာယီများ ခဲ့သော ကျွန်တော်သည် မှတ်မှတ်ရရ ၁၉၈၃ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၄ရက်နေ့က ရုတ်တရက် မမျှော်လင့်ဘဲ အိပ်ရာထဲတွင် ဘုံးဘုံးလဲပါလေတော့သည် ။ ထိုစဉ်က ကျွန်တော့်တွင် စွဲကပ်ခဲ့သောဝေဒနာမှာ နှလုံးရောဂါ၊ အသည်းရောင်ရောဂါ စသော ဝေဒနာများ လည်း မဟုတ်၊ ကိုယ်ပူရှိန်တက်သည့် ငှက်ဖျားရောဂါ၊ အူရောင်ငန်းဖျားရောဂါများ လည်း မဟုတ်ဘဲ ခြေဆစ်လက်ဆစ်များ ကိုက်ခဲနာကျင်သည့် Gout ရောဂါ (လေးဘက်နာ) ပင် ဖြစ်ပါသည် ။ ဤရောဂါကြောင့် ကျွန်တော့်မှာ အစားမပျက်၊ အအိပ်မပျက်သော်လည်း ခြေဆစ်လက်ဆစ်၊ ဒူးဆစ်၊ တံတောင်ဆစ်များ ကိုက်ခဲနာကျင်ကာ

အိပ်ရာထဲမှ နှစ်လကျော် သုံးလနီးပါးမျှ မထနိုင်ဘဲ ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

ထိုသို့အိပ်ရာထဲတွင် လဲလျောင်းကာ ရက်ပေါင်း ၉ဂ နီးပါးမျှ မထနိုင်ဘဲ အလူးအလဲ ဝေဒနာခံစားနေရခိုက် "အဆိုးထဲမှ အကောင်း" "အရှုံးထဲမှ အမြတ်" ဆိုသည့် စကားပမာ ကျွန်တော်သည် အိပ်ချိန်စားချိန်မှ အပ ကျန်အချိန်အားလုံးတွင် နေ့ရောညပါ စာအုပ်နှင့်မျက်နှာမပြတ်ဘဲ လက်လှမ်းမီသမျှ စာအုပ်သစ် စာအုပ်ဟောင်းများကို တစ်အုပ်ပြီးတစ်အုပ် ဖတ်နေခဲ့ရပါသည် ။ ဤတွင် ကျွန်တော့်အတွက် အရှည်လျားဆုံးဖြစ်သော ထိုရက်များ (Those Longest Days) အတွင်းက မြန်မာစာအုပ်ပေါင်း ၄ဂ ခန့်နှင့် အင်္ဂလိပ်စာအုပ်ပေါင်း ၁၅ အုပ်ခန့်မျှ ဖတ်ခဲ့ရသည့်အနက် Jay J.Armes, Investigator အမည်ရှိ "လက်နှစ်ဖက်ပြတ် အလွတ်စုံထောက် ဂျေအားမီး" ၏ အတ္တုပ္ပတ္တိစာအုပ်သည် အခြေအနေအရ ကျွန်တော့်အတွက် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ အကောင်းဆုံးစာအုပ် ဖြစ်ခဲ့ပါသည် ။ အခြေအနေအရ ဆိုရာ၌ အထူးသဖြင့် ခြေထောက်နှစ်ဖက်စလုံး ရှိနေပါလျက် မတ်တတ်မရပ်နိုင်၊ လမ်းမလျှောက်နိုင်၊ လက်နှစ်ဖက်စလုံးရှိနေပါလျက် မကွေးနိုင် မဆန့်နိုင်၊ ကိုယ့်မျက်နှာကိုပင် ကိုယ် 'မသစ်' နိုင်လောက်အောင် ဆိုးဝါးပြင်းထန်လှသည့် လေးဘက်နာ Gout ရောဂါဒဏ်ကို အလူးအလဲခံစားနေရသော "နာတာရှည်လူမမာ" ကျွန်တော့်အတွက် လက်နှစ်ဖက်စလုံး လက်ကောက်ဝတ်မှ စ၍ တုံးတိကြီး ပြတ်နေပါလျက် ဂျူဒို၊ ကာရာတေးကစား၊ သေနတ်ပစ်ပြီး ရဟတ်ယာဉ်နှင့် မော်တော်ကားများကို မောင်းကာ သွားလာလှုပ်ရှား၍ လူဆိုးသူခိုးများကို စုံစမ်းထောက်လှမ်း ဖမ်းဆီးခဲ့သော အလွတ်စုံထောက် ဂျေအားမီး၏ ဘဝအတ္တုပ္ပတ္တိစာအုပ်မှာ

တကယ့်အားဆေးကြီးတစ်ခွက်ပင် ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

သို့ဖြင့် ၈၃ ခု ဧပြီလကုန် မေလဆန်းတွင် ရောဂါသက်သာစပြုလာသည် နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ကျွန်တော်သည် တောင်ကြီး၊ ရွှေညောင်၊ အင်းလေးဒေသတစ်ဝိုက်သို့ တစ်လခွဲခန့် သွားရောက်၍ အနားယူ၊ အားယူရင်း ဤစာအုပ်ကို အချိန်ယူ၍ အေးအေးဆေးဆေး မြန်မာပြန်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤစာအုပ်နှင့်ပတ်သက်၍ အစီရင်ခံလိုသည့် အချက်တစ်ချက်မှာ မူရင်းစာအုပ်ကို "ဖရက်ဒရစ်နိုလန်" ဆိုသူက ရေးသားပြုစုခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ အခန်းတိုင်း အခန်းတိုင်းတွင် 'စကားပြေ' ဖြင့် ပဏာမသဖွယ် နိဒါန်းသွယ်ထားသော စာပိုဒ်များမှာ မူရင်းစာရေးဆရာ နိုလန်က ရေးသားခြင်းဖြစ်၍ 'စကားပြော' ဖြင့် ရေးသားထားသည့် စာပိုဒ်များမှာ ကာယကံရှင် လက်နှစ်ဖက်ပြတ် အလွတ်စုံထောက် ဂျေအားမီး၏ အာဘော်များ ဖြစ်ကြောင်း ချစ်စွာသော စာဖတ်သူများအား ကြိုတင်အသိပေးထားလိုပါသည်။ သို့မှ သာ စကားပြေနှင့် စကားပြော နှစ်ထွေရောနေသော ဤစာအုပ်၏ ထူးခြားသောရေးဟန်ကို သဘောပေါက်မည် ဖြစ်ပါသည်။

နိဂုံးချုပ်အားဖြင့် ဤစာအုပ်ကို ရှမ်းပြည်တောင်ပိုင်းသို့ သွားရောက်ရေးသားခဲ့စဉ်က အဘက်ဘက်မှ အစစအရာရာ လိုအပ်သမျှ ကူညီစောင့်ရှောက်ခဲ့ကြသော ရွှေညောင် အောင်သပြေစခန်း၊ ၂၅၂ လျှပ်စစ်တပ်ဖွဲ့ အလုပ်ရုံမှ ဗိုလ်မှူးကျော်ဝင်း၊ ဒေါ်စမ်းစမ်းမြင့်နှင့် အရာရှိအရာခံ အကြပ်တပ်သားအားလုံးကိုလည်းကောင်း၊ တောင်ကြီးမြို့မှ ဆရာငွေဥဒေါင်းနှင့်ဇနီး နန်းရွှေခင်တို့ အားလည်းကောင်း၊ ညောင်ရွှေမှ ဦးမောင်မောင် (ရွှေအင်းလေး)အား

လည်းကောင်း၊ အင်းလေး ဟဲယာရွာမမှ ဆရာဦးကံပေါ်နှင့် ဒေါ်သိန်းတင်တို့ အမှူးပြုသော ရွာသူရွာသားများအား လည်းကောင်း လှိုက်လဲစွာ ကျေးဇူးဥပကာရ တင်ရှိပါကြောင်း အမှတ်တရ ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

လင်းယုန်မောင်မောင်

၁၄-၈-၈၃